

steeds nodig¹⁾ vóór 1 september '46 een daartoe strekkend verzoek bij de Raad voor het Rechtsherstel moest indienen. Die bepaling werd later gewijzigd: de raad kreeg toen de bevoegdheid, zelf een eindtermijn te bepalen. Dat werd 1 januari '48. Laatstgenoemde termijn werd evenwel vele malen met zes maanden verlengd – uiteindelijk gold 1 juli '51 als einddatum. Einddatum van de indiening van verzoeken om rechtsherstel, niet van de indiening van verzoeken om herziening van gevallen beslissingen! Die laatste verzoeken moest men bij geschillen ten aanzien van effecten en onroerende goederen vóór 1 januari '51 resp. 1 juni '55 indienen en bij geschillen ten aanzien van het herstel van levensverzekeringsspolissen vóór 1 juli '56. De bezettingstijd lag toen al meer dan tien jaar achter de rug maar er vonden nog steeds procedures op het gebied van het rechtsherstel plaats.

De Raad voor het Rechtsherstel (behalve de Afdeling Effectenregistratie) werd pas op 1 juni '67 opgeheven – de taak van de Afdeling Rechtspraak werd toen overgenomen door de gerechtshoven te Amsterdam (in alle effectenzaken) en te Den Haag (in alle overige zaken)²⁾, die van het Beheersinstituut door het departement van justitie. De Afdeling Effectenregistratie werkte nog ruim vier jaar door: zij werd op 1 oktober '71 opgeheven; haar taak werd toen ten dele toegewezen aan het departement van financiën, ten dele aan de Amsterdamse rechtbank (met recht van beroep bij het Amsterdamse hof).

Hoe lang de genoemde rechterlijke colleges en de departementen van justitie en van financiën nog te maken hebben gehad met rechtsherstelkwesties, weten wij slechts voor het Amsterdamse hof (het deed zijn laatste uitspraak in '76), maar het dunkt ons van belang te onderstrepen dat de Afdeling Effectenregistratie ruim zes-en-twintig jaar en de overige afdelingen van de Raad voor het Rechtsherstel alsook de raad zelf bijna twee-en-twintig jaar heeft resp. hebben bestaan. Noch Eggens, noch van Angeren, noch een van de andere Nederlandse autoriteiten te Londen, noch een van de ministers die de Raad voor het Rechtsherstel in het leven riepen, had voorzien dat er zo lang instanties nodig zouden zijn, bekleed

¹⁾ Men dient bij dit gehele hoofdstuk in het oog te houden dat zich tal van gevallen van rechtsherstel hebben voorgedaan waarmee de overheid geen bemoeienis had. Was een gedeporteerde Jood of een illegale werker eigendommen kwijtgeraakt en kreeg hij deze, al of niet met inschakeling van een advocaat, terug, dan was het niet nodig, een beroep te doen op de overheid. Rechtstreekse schikkingen zijn vaak voorgekomen – hoe vaak, is onbekend. ²⁾ Laatstgenoemd gerechtshof nam ook alle bij de voorzitter van de Raad voor het Rechtsherstel aanhangig gemaakte zaken over waarin deze nog geen uitspraak had gedaan.